

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Qua ratione omnes contendere debeant, ad tres prædictos
perfectionis gradus peruenire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

ter ipsum quaerens; cum summa intentione & continuatione in ipsa charitate; non laxans, aut ex torpore à diligendo cessans; & cum tali tuae voluntatis ad amoris opus applicatione, vt in eo finem & quietem tuam ponas gaudeasque, quod diligas: cupies, ita quicquid tuus dilectus velit & quicquid feceris, faciens ex amore. Denique cum diliges, applicando vniuersas tuas omnes facultates, vt in dilectionis exercitio te adiuuent. Memoriam, quae Dei praesentiae continuè sit memor: Intellectum, qui bonitatem eius & beneficia, quae ab eo proueniunt, intimè cognoscat; Imaginationem, quae in se efformet, gestetque viam eius imaginem; Appetitus sensuum, qui summa propensione afficiatur ad eum, quem imago illa refert; Sensus ipsos, qui proponant continuè rerum obiecta & motiua, quae amorem illum foueant; & reliquas facultates, quae obtemperent spiritui in omnibus, quae ille volent, ad laudandum, venerandum obediendum, & placendum dilecto suo, omnes vires suas in intendendo.

Quae perfectio (vt S. Augustinus aduertit) etsi ira plena non nisi in beatis inueniatur: proponitur tamè in hoc praecipito omnibus mortalibus vt nouerimus excelsissimum vocationis nostrae finem, in quem intentionem ac desiderium nostrum dirigere debeamus: dantes operam, vt quam potuerimus proximè ad *tertium* hunc perfectionis nostrae gradum accedamus: qui tribuitur tertiae Sanctissimae Trinitatis personae, Spiritui S. videlicet: qui tanquam amor infinitus à Patre & Filio procedit: & vterque illum mittit. Iustisque communicat, vt eius praesentia, & inspirationis efficacitate animus resumant, ad hunc amorem ad eum perfectum consequendum: quod semen diuinae vocationis non solum *tricesimum*, aut *sexagesimum*, sed *centessimum* etiam *fructum* proferat: quia non contentus quod praecipita seruet, & consilia quoquo modo amplectatur: omnem etiam conatum adhibet, vt cum omni integritate & perfectione id faciat.

§. 2. *Qua ratione omnes contendere debeant, ad tres praedictos perfectionis gradus peruenire.*

ETIAM SI perfectio haec adeo sit sublimis, vt praedictum est: vocationis tamen Christianae adeo insignis est excellentia, vt omnes aliquo modo teneantur ad eam perfectionem contendere. Cuius rei primum signum est, quod voluerit Christus D. N. vt ait S. Thomas: Sacramentum Confirmationis omnibus baptizatis, nemine excluso, conferri. Cum enim ipse cupiat, omnes saluos esse; etiam cupit, esse perfectos & plenitudinem recipere Spiritus sancti, qui in eo communicatur: nec dicuntur ita pleni esse, quemadmodum Christianismi vocationis exigit, nisi excelsam hanc perfectionem habeant. Et id ipsum etiam significat *vnctio*, quae fit cum charisma-

Amor praecipit Spiritus sancti tribuitur.

Lib. de Spiritu sancto
lib. 6. c. 1.
de perfecta iustitia.
S. Bernardi serm. 50. in Cant.
S. Thom. 2. 2. q. 44. a. 6.
& q. 184. a. 3.
Mat. 19. 13.

I.
p. 72. n. 8

Lib. 2. de
Ecl. offic.
c. 25.
Vnctio Chri-
smatis.
Serm. de
vnct. Chri-
smat.

2.

1. 1. q. 108.
a. 3.

Lib. de ser.
Dom. in
monte c. 9.
Et lib. 2. c. 4
a Mat. 7. 24
Perfectione
seculares
magis indi-
gent.

Serm. de ab-
dicat rerum
Lib. 3. con-
tra impug-
nantes Reli-
gionem.

3.

b Ma. 5. 43.
Luc. 6. 36.

c Leuit. 19. 2.
Sanctitatis
nostra exem-
plar Deus.

te ex oleo & ballamo confecto. Nam (quemadmodum ait S. Isidorus) omnes, magni & parui, in virtute huius Sacramenti unguuntur tanquam spiritualia reges & Sacerdotes, vt ad altissimam Christi imitationem ascendant: ita vt quemadmodum oleum cæteris liquoribus supernat, & balsamum est pretiosissimum reliquorum odorum: ita (ait S. Cyprianus) vnctio, quæ fit cum Chrismate, facit nos terrenis omnibus rebus superiores, cum quadam sanctitate; cælesti simillima.

Huc accedit, quod doctrina perfectionis Euangelicæ, eiusq; præceptorum & consiliorum tota sit (quemadmodum Angelicus Doctor dixit) in epitomen redacta in celebri illo Christi sermone, quem habuit in monte: qui non fuit dictus solis discipulis, aut gentibus, sed vniuersim omnibus Christianis: quemadmodum S. Augustinus ex generali illa sententia deducit, qua noster Seruator sermone illi finem imposuit: *a omnis ergo qui audit verba mea hæc, & facit ea, assimilabitur viro Sapienti, qui edificauit domum suam supra petram: & omnis qui audit verba mea hæc, & non facit ea, similis erit viro stulto, qui edificauit domum suam super arenam.* Cum itaque omnes Christiani teneantur dare operam, vt suam domum spiritualement ita ædificent, vt etiam oppugnata perduret: signum est, omnibus incumbere, vt totam hanc doctrinam audiant, & opere exequantur. Et, quemadmodum S. Basilius, & S. Chrysostomus perpendunt, coniugati & seculares magis opus habent custodia consiliorum, abnegationis, ingressus per angustam portam, & ædificij firmi domus conscientie suæ: quia eadem patiuntur impugnationes & conflictus, quos ipsi Religiosi, & in multo maioribus periculis versantur.

Quid verò dicemus de celebri illa sententia Christi D. N. in eodem sermone, quam ad omnes vniuersim direxit: *b estote perfecti, sicut & Pater vester cælestis perfectus est?* cum enim non dixerit: estote perfecti sicut meus Pater; sed, sicut Pater vester: indicat, se loqui de tribus diuinis personis, quæ sunt Pater vnus communis omnium: ad cuius imitationem inuitat; eamque omnibus, qui ipsius sunt filij per gratiam Baptismi, commendat. liquidem qualis Pater est, tales merito esse debent filij: non quidem æquè: quia id est impossibile; sed maxima similitudine, quæ filio sit possibilis. Antiquis solum dicebat *D E V S: c Sancti estote quoniam ego Sanctus sum*: at nunc dicit: *Sancti & perfecti estote, sicut ego Sanctus sum*: Sanctitate vestra meam tanquam exemplar ad imitandum accipientes. Non satis habeo, si dicam, vt sitis Sancti quemadmodum Patriarchæ, aut Prophetæ, aut quemadmodum Cherubini & Seraphini: quia hi omnes finitæ sunt ac limitatae sanctitatis exemplar. quare id desidero, vt sitis perfecti in misericordia, & patientia, cæterisque virtutibus, sicut est Pater vester cælestis; qui

exem-

exemplar est perfectionis infinita. Ex hoc enim *duplex* ingens bonum ita-
tus vestri proprium prouenit. *Alterum* est, vt toto vitæ decursu studeatis
semper crescere in sanctitate, nullo ei constituto limite, cum enim ex-
emplar ipsum sit infinitum: quantumcunque illum imitemini, remoti
adhuc valde ab illo remanebitis. & propterea Sanctus Bernardus dixit:
modum diligendi DEVM, esse, sine modo & mensura diligere. Nam (vt Sanctus
Thomas ostendit) non potest charitas in hac vita terminum habere aut
mensuram; & charitas ipsa eò propendet, vt semper vsque ad mortem cres-
cat. *Alterum* bonum est: quod profundiores semper radices iacietis in hu-
militate. Si enim exemplar est infinitum, quicquid in eius imitatione ob-
tinueritis: quasi nihil erit, si cum eo, quod super est, comparetur. nec
abijciendus est vobis animus, aut fiducia: siquidem is, qui ad hoc studi-
um vos exhortatur; & vult, & potest vos iuuare, vt voti compotes euada-
tis.

Quod ipsum etiam confirmatur ex eo, quod omnes Christiani iu-
beantur, altissimam hanc perfectionem petere in ea oratione, quæ ma-
gnis & paruis dicenda proponitur. Vnusquisque enim dicit in ea: *stat*
voluntas in aëre, sicut sit in celo. Quod certum est signum, DEVM
cupere, dare quod petitur, & omnibus expedire, vt id contendant
obtinere.

Denique dilectionis DEI præceptum in omni ea excellentia,
quam diximus, non fuit Patriarchis & Prophetis tantum propositum: sed
toti populo Israel. quod idem nunc toti Christiano populo traditur, obli-
gatque omnes iuxta modum, quo illud declarauit Angelicus Doctor cum
Magistro suo S. Augustino, dicens: omnes teneri, non constituere termi-
num fini proprio præcepti diligendi DEVM, ex toto corde, viribus &c.
quamuis in medijs adhibendis possint illum statuere: Quemadmodum Me-
dicus terminum & mensuram adhibet medicamentis, quibus ægrotus vta-
tur, habita ratione complexionis ac debilitatis eius: sed nullam adhibet men-
suram sanitati, quam adferre desiderat: debet enim desiderare, & procurare
sanitatem in omni, qua poterit perfectione. Ita etiam DEVS non te ob-
stringit, vt omnia media possibilis ad illi seruiendum adhibeas; quia ad sa-
lutem consequendam sufficiet ea adhibere, quæ sunt omnino præcepta:
sed obligat tamen te, ne directè terminum statuas, aut obicem aliquem
ponas contra finem præcepti dilectionis, & contra Christianæ perfectio-
nis studium. Qui tamen obex censetur poni ob prauam cordis disposi-
tionem, quæ in his duobus actibus deprehenditur: alter est, dicas,
etsi statuerim non admittere vllum peccatum lethale, ne DEI charita-
tem amittam: nolo tamen sollicitus esse de peccatis venialibus, propter qua-

illam

Duo inde
bona1.
Iugis profec-
tionis2.
Lib. 3. de dili-
gendo Deo.

Humilitas

4.
Omnes per-
fectionem
petunt.5.
2. 2. q. 184.
a. 3.
Lib. de per-
fect. inst.
tom. 7.Media mo-
dum pati-
untur, non
finit.

Nolle veni-
alia vitare
aut consili-
um amplecti
malum est.

d r. Thef. s
19.

c Eccl. 19. 1.

l. 2. q. 186.
a. 7.

illam non amittam : Alter actus esset, si diceres : quandoquidem, vt ad
cœlu mperueniam, satis mihi est ipsa præcepta seruare : nolo vllum ex con-
silijs amplecti, nec DEVM ea perfectione diligere, quam ipsum exigit præ-
ceptum. Hic actus omni dubio procul inordinatus est, ac vitiosus : nec po-
test bonum finem sibi propositum habere : ocludit enim portam Spiritus
S. inspirationi, ad consiliorum obseruantiam impellenti : ac propterea vo-
ta contra ea edita non obligant : quale esset votum, nunquam dandi Elees-
mosynam. & propterea hortatur Apostolus : d *Spiritum nolite extinguere* :
suffocando scilicet bona desideria, quæ ipse inspirat ; aut obicem ponendo,
ne illa inspiret. Deinde iste actus periculosus est valdè, præbetque occasio-
nem non implendi ipsa præcepta : deserente scilicet ipso Domino eum, qui
ipsius consilijs hac ratione resistit. In quem sensu dixit Ecclesiast. rus : *e qui
spernit modica, paulatim decidet* ; scilicet in maioribus, & Sancti dicunt, eum
qui statuit non progredi, hoc ipso retrocedere ; & vbi sistit, ibi deficere, &
quasi in luto hæsitare. Nam, licet non tenearis ipsam perfectionem habere,
teneris tamen eam non despiciere, aut repellere. tunc autem eam despicias,
quando animo deliberato statuis, te nolle eam habere ; & impedimenta po-
nere ad eam repellendam. Quemadmodum ait S. Thomas : Religiosos, quos
Instituti sui leges ad culpam non obligant, grauitè peccaturos, si eas con-
temnant, statuentes nolle eas seruare.

CAPVT. VII.

DEVM VOCARE EOS, QUI TENERAE
sunt ætatis, in vt sanctitate, quam in Baptismo & Confir-
matione accipiunt, proficiant, & crescant : &
quanta perfectio illis commen-
detur.

s. Thom. 3. p.
q. 68. a. 4. &
q. 72. a. 3. ad
2.

Vide Suarez
ibi. disp. 35.
sect. 2.

a Mat. 20. 1.
Homil. 19.
in Euang.
b Psa. 46. 6.

QVOB Ecclesia in more habet, Baptismum conferendi infan-
tibus ante vsu m rationis ; Confirmationem verò cum iam illum
habent, inuitat nos vt ingens Christi D. N. desiderium declare-
mus, quo ille tenetur, vocandi homines à teneris annis, ad ipsi
cum perfectione seruiendum. Propterea enim voluit, se compa-
rare cum sollicito patrefamilias, qui a exiit primo mane conducere operarios in
in vineam suam : desiderās : (quemadmodu m ait S. Gregorius) omnes homines
à primo mane vitæ suæ incipere, bonam eã ducere proueniens & b adiuuans
eos, vt dixit Dauid, mane diluculo, & ipso primo tempore, quo lux diei incipit

illis